Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

Факультет романо-германської філології

Кафедра граматики англійської мови

Дипломна робота

бакалавра (СО)

на тему: **«Прислівник в англійській мові: структура та функціонування»**

«The English Adverb: Structure and Functioning»

Виконала: студентка заочної форми навчання

напряму підготовки 6.020303 Філологія

Одреховська (Кокол) Євгенія Олександрівна

Керівник ст. викл. Жук _____

Рецензент к.філол.н., доц. Реконвальд Н.В.

Рекомендовано до захисту:
протокол засідання кафедри
№ 14 від 15.05.2017 р.

Завідувач кафедри
(підпис) Карпенко О.Ю.

Захищено на засіданні ЕК № 3
протокол №26 від 14.06.17
Оцінка відмінно / В / 85
(за національною шкалою, шкалою ECTS, бали)

Голова ЕК
(підпис) Карпенко О.Ю.

Одеса – 2017

CONTENTS

INTRODUCTION

The main aim of this work is to study the place of adverbs in the system of parts of speech in Modem English, their morphological and syntactic structures.

The problem of classification of words into parts of speech is one of the most complicated and contradictory in Modern English.

No standard language could be used as a means of communication without its grammar and particularly if all the words it consists of, were not divided into certain classes or groups. In other words, the classification of the vocabulary into classes is a very important condition for a language to be used in communication properly. The main mistake has been that the problem of the parts of speech has been considered mostly without taking into consideration the syntactic combinability of words of different parts of speech.

A classification is correct only when it is connected with specific peculiarities of the language and three interconnected components are taken into account - semantic, morphological and syntactic functions.

Adverbs make up a rather complicated group of words varying widely in form and distribution. Their primary identifying characteristic is their ability to take a certain position in utterances. The nature of adverbs, in particular, their place in Modem English has been drawing attention of our and foreign linguists. The problem has been discussed, for example, in the works of such authors as Professor B.A. Ilyish [7], Professor M.I. Blokh [14], Professor L.S. Barchudarov [2], Professors R. Quirk and S. Greenbaum [35], W. Francis [20]. In their works they study particular problems pertaining to the adverbs. Their approach to this question is individual. Adverbs are described in such linguistic aspects as to their **lexical-grammatical structure, semantic analysis, position in the utterance.**

B.A. Ilyish in his work "The Structure of Modern English" writes that the meaning of the adverb is hard to define [27, p. 34].

Indeed, some adverbs indicate time or place of an action (e.g. **yesterday**, **here**), others indicate the **property**, while others show **the degree of property**

(e.g.**very**). B.A. Ilyish defines adverbs as **"property of an action or of another property"** [27, p. 35].

The definition of adverbs and their classification can be found in the works of such linguists as M. Ganshina and N. Vasilevskaya. They treat adverbs as words qualifying an action or a quality or expressing various circumstances in which an action occurs. According to their classification adverbs fall under two main divisions: **qualifying adverbs** which denote a quality of an action, the manner in which the action is performed or give a quantitative characteristic of an action or a quality, and **adverbs denoting various circumstances** in which an action occurs.

In the works of linguists abroad this problem as well as the problem of classification has been widely treated in connection with their structure. In 1896 the book "A New English Grammar. Logical and Historical" by H. Sweet, a representative of neogrammatical school, was published [36]. Professor Sweet describes three main features characterizing parts of speech, namely, **meaning, form** and **function.** According to this classification, adverbs refer to words the main function of which is to serve as adjunct-words to verbs and to particles [36, p. 44].

A new approach and method of establishing word-classes in English may be observed in "The Structure of English" by Ch. Fries [21].

He classifies words into 'form-classes', designated by letters. The form-classes correspond roughly to what most grammarians call nouns, pronouns, verbs, adjectives and adverbs, though Ch. Fries warns the reader against the attempt to translate the statements into the old grammatical terms [21, p. 43]. The group of function words contains not only prepositions and conjunctions, but also certain specific words that more traditional grammarians would class as particular kinds of pronouns, adverbs and verbs.

Professor W. Francis [20] makes an attempt to discuss variants of the syntactic structures of modification. He is concerned only with the way in which adverbs may be distinguished from other parts of speech. According to his definition, the adverbs are "*a class of lexical words capable of occupying the*

following structural positions: utterance or sentence-final following a single or double object construction" [20, p. 288].

Alice Maclin in her work "Reference Guide to English" states that adverbs modify or change the meaning of other words; they are words that modify a verb, an adjective, another adverb, a participle, a phase, a clause, or even a whole sentence [32, p. 135].

Another grammarian Marianne Celce-Murcia also emphasizes that adverbs are words that modify not only a verb, an adjective, or another adverb, but they can also modify entire sentences or clauses contributing to them meaning of various sorts [17, p. 18].

The main tasks of this research work are to study the combinability of adverbs with other parts of speech, to classify adverbs according to their meaning and morphological structure, to investigate the frequency of morphologically different structured adverbs taken from four different sources.

The linguistic methods which have been used are the following: the method of descriptive analysis, qualitative and quantitative, structural, comparative.

The work consists of the following parts: Introduction, Parts I-III, Conclusion, List of Literature and Summary.

The material for analysis was taken from the books "Selected stories" by E. Hemingway, "Short Stories" by O'Henry, "The Great Gatsby" by F. Scott Fitzgerald, "The Grass Harp" by Truman Capote, with the total number of pages 250. There were chosen and subjected to analysis 1000 words that belong to the class of adverbs. The List of Literature contains 37 items.

CONCLUSION

The present project is dedicated to the problem of syntactic and morphological analysis of adverbs functioning in Modem English.

The project consists of the following parts: Introduction, Parts I-III, Conclusion, List of Literature and Summary. The material for analysis was taken from the books “Selected Stories” by E. Hemingway, “Short Stories” by O’Henry, “The Great Gatsby” by F. Scott Fitzgerald, “The Grass Harp” by Truman Capote, with the total number of pages 250. There were chosen and subjected to analysis 1000 words which belong to the class of adverbs.

In Introduction the main theme and methods are named.

In Part I views of different scholars to the problem of parts of speech are presented and the semantic characteristics of adverbs are given.

In Part II the main point of investigation becomes the morphological structure of adverbs. Four main groups (simple, derived, compound, composite) are being described here.

In Part III syntactic functions performed by adverbs are described. As every syntactic model represents the “nucleus” and the “environment” of a phenomenon investigated, description of adverb models is based on the forms of the nucleus itself and in the connections with surrounding elements.

In Conclusion the main results of the investigation are summed up.

List of Literature contains 37 items.

The methods of linguistic analysis employed in the work are the following: descriptive, comparative, structural and qualitative.

The main results of the work can be summed up in the following way.

Classification of adverbs according to their meaning and morphological structure presents considerable interest. The frequency of morphologically different adverbs from four different sources is presented in Table 1, from which we conclude that E. Hemingway uses simple adverbs in comparison with other authors (131). F.S. Fitzgerald and O’Henry are inclined to use compound and

composite adverbs more often than other authors (30 and 26), that makes their style of writing rich, peculiar and especially expressive. All authors favor derived adverbs.

According to Table 2, from six affixes of derived words **(-ly, a-, to-, be-, ward-, wise**) the most frequently used is **–ly** suffix (80 %); the least frequently used is **–wise** suffix (0,8 %).

In the process of analysis of the syntactical structure of adverbs with their environment it was determined that they function in speech not only as modifiers which is a generally accepted notion, but also as complements (76 % and 19 %).

Problematic cases when it is difficult to single out the nucleus structure, constitute 5 % (Table 4).

In the function of a modifier adverb is realized in four basic models: Md + (V + C); Md + W; Md + Cl; Md + Phr. The most frequently used model is Model 1 (37,8 %). The least frequently used model is Model 4 (7,9 %) (Table 5).

The term “modifier” in application to the words analyzed is considered by many anglicists not quite satisfactory. The term “qualifier” which has already been used by M. Bryant and W. Francis for adverbs, comprises both the units that behave themselves as modifiers and as complements. It seems reasonable to use this term for the units analyzed as the most satisfactory for the contemporary level of linguistics, as it discloses the syntactical structure of adverbs.

According to Table 6 in combination with different parts of speech the most frequently used syntactic model is V + D (55 %), and it is the model which was the etymological base for the term “adverb”.

The combinability of adverbs with the words of other classes cannot be the only reliable criterion of considering them adverbs. On the contrary, a number of linguistic factors prove the fact that all investigated elements refer to one part of speech.

In comparison with other words, adverbs may be considered as the most movable words. According to the function and the position in the sentence adverbs can be classified in several ways:

I. Immediately after the verb.

II. Before the verb.

III. Between auxiliary and the verb or between modal verb and infinitive.

IV. Between two auxiliaries.

And also:

I. Front-order;

II. Pre-order;

III. Mid-order;

IV. Post-order;

V. End-order.

It was noted that adverbs are not identical in their ability to be moved to another position in the structure. Thus, adverbs of manner and degree are very closely attached to the word they modify and cannot be moved away from it. The initial position of adverbs of manner always makes them emphatic. The most mobile are adverbs of time and place. They can occupy various positions without any change in their meaning.

LIST OF LITERATURE

1. Аничков И.Е. Можно ли считать проблему частей речи решённой? – Наука, 1979. – 128 с.

2. Бархударов Л.С., Штелинг Д.А. Грамматика английского языка. – М.: Высшая школа, 1960. — 426 с.

3. Есперсен О. Философия грамматики. – М.: Изд-во ин. лит., 1978. – 404 с.

4. Жигадло В.Н., Иванова И.П., Иофик Л.Л. Современный английский язык (теоретический курс грамматики). – М.: Изд-во лит. на ин. яз. «3., 1976. – 350 с.

5. Жлуктенко Ю.А. О так называемых «сложных глаголах» в современном английском языке. – ОЯ, 1974. – С. 105–113.

6. Иванова И.П., Бурлакова В.В., Почепцов Г.Г. Теоретическая грамматика английского языка. – М.: Высшая школа, 1981. – 285 с.

7. Ильиш Б.А. Современный английский язык. М.: Изд-во лит. на ин. яз., 1985. – 347 с.

8. Ковнер Р.Л. Категория наречия в современном английском языке. – ИЯШ, 1985. – № 4. – 214 с.

9. Лайонез Дж. Введение в теоретическую лингвистику. – М.: Прогресс, 1978. – 542 с.

10. Мигирин В.Н. Язык как система категорий отображения. – Кишинёв, 1973. – 273 с.

11. Почепцов Г.Г. К Вопросу о классификации наречий английского языка // Сб. науч. тр. I-го МПИИЯ. – М.: Изд-во МПИИЯ, 1975. – Т. 7. – С. 79–92.

12. Смирницкий А.М. Синтаксис английского языка. – М.: Изд-во лит. на ин. яз. 1987. – 294 с.

13. Смирницкий А.М. Морфология английского языка. – М.: Изд-во лит. на ин. яз., 1969. – 440 с.

14. Blokh M.I. A Course in Theoretical English Grammar. – M.: Higher

School Publishing House, 1983. – 383 p.

15. Bloomfield, L. Language. – Ldn.: Allen & Unwin, Ltd., 1965. – 566 p.

16. Bryant M.M. A Functional English Grammar. – Boston: D.C. Heath & Co, 1995. – 326 p.

17. Celce-Murcia M. The Grammar Book. – Washington: USIA, 2001. – 526 p.

18. Chomsky M. Syntactic Structures. – Ldn., NY.: Cravehage, 1977. – 110 p.

19. Close R. A Reference Grammar for Students of English. – M.: Prosveschenie, 1981. – 372 p.

20. Francis W.N. The English Language. – Ldn.: The English University Press, 1977. – 272 p.

21. Fries Ch. The Structure of English. – Ldn.: Longmans, Green & Co, 1977. – 304 p.

22. Ganshina M.A., Vasilevskaya N.M. English Grammar. – M.: Higher School Publishing House, 1974. – 548 p.

23. Gordon E.M., Krylova I.P. A Grammar of Present-Day English (Parts of Speech). – M.: Higher School Publishing House, 1986. – 335 p.

24. Greenbaum S. Studies in English Adverbial Usage. – Ldn, Harlow: Longmans Linguistic Library, 1980. – 262 p.

25. Hill L.A. Prepositions and Adverbial Particles. An Interim Classification. Semantic, Structural and Graded. – Ldn.: Oxford University Press, 1988. – 514 p.

26. Huang Sh. F. A Study of Adverbs. – The Hague, Paris: Mouton, – 96 p.

27. Ilyish B.A. The Structure of Modem English. – L.: Prosveschenie, 1981. – 365 p.

28. Ives S. Defining Parts of Speech in English // Introductory Language Essays. – NY.: W.W. Norton & Co, 2003. – P. 145-161.

29. Jacobson S. Adverbial Position in English. – Stockholm: AB Student Book, 1998. – 385p.

30. Kaushanskaya V.L. A Grammar of the English Language. – M.: the 7-th edition, Prosveschenie, 2000. – 319 p.

31. Khaimovich B.S., Rogovskaya B.I. A Course in English Grammar. – M.: Higher School Publishing House, 1967. – 298 p.

32. Maclin A. Reference Guide to English: A Handbook of English as a Second Language. – NY: USIA, 1996. – 405 p.

33. Palmer H.F., Blandford F.G. A grammar of Spoken English. – Cambridge: W. Heifer & Sons, Ltd., 1969. – 341 p.

34. Poutsma H. A Grammar of Late Modem English. – Ldn.: Groningen, 1981. – 390 p.

35. Quirk R., Greenbaum S., Leech C., Svartvik J. A Grammar of Contemporary English. – Ldn.: Longman, 2002. – 1120 p.

36. Sweet H. A New English Grammar. Logical and Historical. – Oxford: Oxford University Press, 1975. – 499 p.

37. Whitehall H. Structural Essentials of English. – NY: Indiana University, 1998. – 154 p.

DICTIONARIES

1. Словарь лингвистических терминов (под редакцией О.С. Ахмановой). – 1966. – 598 с.

2. Collins English Dictionary and Thesaurus. – 1994.

3. Longman`s Language Activator.

4. The Advanced Learner`s Dictionary of Current English (by A.S. Hornby). – Ldn.: Oxford University Press, 1982.

5. The Combinatory Dictionary of English. – 1990. – 283 p.

6. The Contemporary English. – Longman, 1995.

SOURCES OF LITERATURE

1. Capote, T. The Grass Harp. – M.: Progress, 1971. – 119 p.

2. Fitzgerald, F.S. The Great Gatsby. – K.: Dnipro, 1973. – 163 p.

3. Hemingway E. Selected Stories. – M.: Progress, 1971. – 300 p.

4. O`Henry. Selected Stories. – M.: Progress, 1971. – 286 p.

РЕЗЮМЕ

Фахова робота до захисту досліджує тему синтаксичної та морфологічної структури прислівників у сучасній англійській мові.

Головною метою роботи є дослідження місця прислівників у системі частин мови сучасної англійської мови, систематизація найбільш розповсюджених синтаксичних структур сьогоденної англійської мови.

Згідно з метою даної роботи було сформульовано такі завдання:

– дослідити комбінаторність прислівників з іншими частинами мови;
– класифікувати прислівники щодо їхнього значення та морфологічної структури;
– дослідити частотність використання різних за морфологічною структурою прислівників, відібраних з чотирьох різних джерел.

Дана робота базується здебільшого на таких методах лінгвістичного аналізу як описовий, якісний, кількісний, структурний та порівняльний.

Дослідження було проведено на основі наступних джерел: «Вибрані історії» Е. Хемінгуея, «Оповідання» О. Генрі, «Великий Гетсбі» Ф.С. Фіцджеральда, «Лісова арфа» Т. Капоте.

Обсяг дослідженого матеріалу складає 250 сторінок тексту та 1000 слів, які належать до класу прислівників.

Робота складається з вступу, трьох розділів, висновків та списку літератури.

У вступі сформульовано головну мету та завдання дослідження.

У першому розділі наведено точки зору багатьох вчених на проблему частин мови та семантичні характеристики прислівників.

У розділі ІІ мова йде про морфологічну структуру прислівників, досліджуються їх чотири основні групи.

У третьому розділі розглядаються синтаксичні функції прислівників. З огляду на те, що кожна синтаксична модель складається з «ядра» та «навколишнього середовища», прислівникові моделі розглядалися з точки зору самого «ядра» та його зв’язків з оточуючими елементами.

Результати дослідження наведено у висновках.

Проблема класифікації прислівників з точки зору їх значення та морфологічної структури представляє великий інтерес.

Згідно з результатами дослідження Е. Хемінгуей у порівнянні з іншими авторами найчастіше використовує прості прислівники, тоді як Ф.С. Фіцджеральд і О'Генрі схиляються до використання складних та складених прислівників, що робить їх стиль багатим та експресивним.

З шести афіксів, які утворюють прислівники **(-ly, a-, to-, be-, ward-, wise)**, найчастіше використовується суфікс -**1y**, а суфікс - **wise** – рідше всього.

У ході дослідження було з'ясовано, що прислівники у синтаксичних моделях виступають не тільки як модифікатори, а й також як комплементи.

У ролі модифікатора прислівники можуть використовуватися в чотирьох моделях. Найчастіше використовується модель 1 (Md + (V + C)), рідше всього – модель 4 (Md + Phr).

Найбільш розповсюдженою моделлю, яка відображає стосунки прислівників з іншими частинами мови, є модель (V + D).

У процесі дослідження було з'ясовано, що прислівники мають відмінну комбінаторну структуру та можуть у реченні займати різні позиції. Так, прислівники способу дії та ступеня дуже міцно пов'язані зі словами до яких вони відносяться і не можуть займати іншу позицію в реченні, тоді як прислівники місця та часу є найбільш мобільними, бо вони можуть займати декілька позицій у реченні без будь-яких змін у їх значенні.

В роботі надано шість таблиць, які відображають результати якісного і кількісного аналізу. Вони дають можливість скласти уявлення про частотність використання прислівників та прислівникових синтаксичних моделей у сучасній англійській мові.